

Arrest

**nr. 98 337 van 4 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, diende op 17 januari 2013 in het Rijk een derde asielaanvraag in.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 7 februari 2013 een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het verzoekschrift van 16 februari 2013 wordt onder meer opgeworpen dat de commissaris-generaal bij de oproeping voor het verhoor van verzoeker door een ambtenaar van het Commissariaat-generaal -verzoeker is opgenomen in het transitcentrum 127- geen rekening heeft gehouden met de brief van 17 januari 2013 -die zich in het administratief dossier bevond- houdende de melding van

tussenkoms van de advocaat van verzoeker die aldus niet op de hoogte werd gebracht van de datum van het verhoor.

Verzoeker voert aan dat zijn advocaat zijn zaak bijgevolg niet kon voorbereiden, noch hem kon bijstaan bij het verhoor. Hij verklaart dat hij ook niet alle documenten die hij wou bijbrengen bij zich had en trouwens niet wist welke documenten hij juist aan de commissaris-generaal kon voorleggen.

Hij voegt er nog aan toe dat het verhoor ook bijzonder kort was en hij niet de kans kreeg op het einde van het verhoor iets toe te voegen.

Hij besluit dat zijn recht op een eerlijke procedure geschonden werd.

2.2. Verweerder repliceert daarop dat in de oproepingsbrief die door de commissaris-generaal aan verzoeker werd verstuurd, uitdrukkelijk staat aangegeven dat verzoeker zich bij het verhoor kan laten bijstaan door een raadsman; dat het hem vrijstaat te beslissen of hij al dan niet wil worden bijgestaan door een raadsman en er in alle redelijkheid kan worden verwacht dat hij zijn raadsman op de hoogte brengt van het verhoor indien hij wenst dat deze hem bijstaat.

Aangezien het, volgens verweerder, aan verzoeker is om zijn raadsman op de hoogte te brengen, heeft de kopie van de -eventuele- oproeping van het Commissariaat-generaal gericht aan de raadsman, slechts een informatieve waarde, zoals blijkt uit het verslag aan de Koning betreffende het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging van het Commissariaat-generaal.

Volgens verweerder blijkt uit het administratief dossier dat de raadsman van verzoeker zijn tussenkoms niet rechtstreeks meldde aan het Commissariaat-generaal en toont verzoeker ook niet op concrete wijze aan dat hij enig nadeel heeft ondervonden door het feit dat hij niet werd bijgestaan door zijn advocaat.

2.3. Verweerder lijkt, in zijn stelling dat de kopie van de oproeping gericht aan de raadsman, slechts een informatieve waarde heeft, voorbij te gaan aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal.

Artikel 7, § 1, van dat koninklijk besluit bepaalt:

"Naast de procedure voor het versturen van de oproepingen die is voorzien in artikel 51/2, zesde lid van de wet, en zonder hieraan afbreuk te doen, stuurt de commissaris-generaal of zijn gemachtigde een kopie van elke verzending per gewone post zowel naar de effectieve woonplaats, indien hij daarover is ingelicht en van latere datum is dan de door de asielzoeker gekozen woonplaats, als per gewone post, per fax of per e-mail naar de advocaat van de asielzoeker."

2.4. Verweerder betwist niet dat de tussenkoms van de raadsman van verzoeker reeds was gemeld in het kader van de asielprocedure. De brief van 17 januari 2013 die dat aantoon, bevindt zich overigens in het rechtsplegingsdossier. Derhalve diende deze ervan in kennis te worden gesteld dat het verhoor door de commissaris-generaal zou plaatsvinden.

Dat verzoeker dan maar zelf zijn raadsman op de hoogte had moeten brengen, kan niet worden bijgetreden. Immers dient nog te worden gewezen op artikel 9, § 1 van het voormelde koninklijk besluit, zoals gewijzigd bij artikel 9, 1° van het koninklijk besluit van 18 augustus 2010, dat onder meer bepaalt dat de oproeping tot verhoor minstens de vermelding bevat dat de asielzoeker zich op de dag van het verhoor kan laten bijstaan door een advocaat en een vertrouwenspersoon.

2.5. Gelet op het feit dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleefte die door de Raad niet kan worden hersteld, moet de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 februari 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE